

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka a soudců JUDr. Terezy Kučerové a JUDr. Michala Hájka, ve věci

žalobce: **M.K.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Jakubem Hajdučkem
sídlem Sluneční nám. 2588/14, Praha

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Jihočeský kraj**
sídlem Mánesova 180/3a, České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2023, č. j. 2133480/23/2211-50523-304672,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Předmětem posouzení soudu v této věci je nárok žalobce na úrok podle § 254 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění do 31. 12. 2020 (není-li níže uvedeno jinak, jedná se o toto znění zákona), a to z částky, kterou uhradil na úroku z prodlení v návaznosti na zrušení odvolacího rozhodnutí, kterým byly potvrzeny dodatečné platební výměry daně z přidané hodnoty.
2. Žalobce podal dne 13. 10. 2023 u žalovaného námitku, ve které uvedl, že na základě rozhodnutí o námitce ze dne 30. 10. 2023, č. j. 2061901/23/2211-50523-304672, mu vznikl přeplatek z částek předepsaného a uhrazeného úroku z prodlení, který žalovaný nezákonně předepsal a nevrátil, nepředepsal na jeho osobní daňový účet úrok podle § 253a daňového řádu, je nečinný. Proto žalobce navrhl, aby byl úrok předepsán a proplacen.
3. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný námitku žalobce zamítl, neboť nedošlo ke zrušení dodatečných platebních výměrů, kterými byla daň dodatečně stanovena, ale pouze k pozbytí jejich právní moci a tím i splatnosti daně v nich stanovené.

II. Obsah žaloby

4. Po popisu průběhu řízení před správcem daně a správními soudy (odd. II. žaloby) následně žalobce popisuje (odd. III. žaloby), že dnem 24. 7. 2020 doručením rozsudku zdejšího soudu ze dne 29. 6. 2020, č. j. 51 Af 3/2019-44, žalovanému vznikl na osobním daňovém účtu žalobce přeplatek, který způsobilo nezákonné rozhodnutí OFŘ ze dne 28. 1. 2019, č. j. 2377/19/5300-21441-712599.
5. To odůvodňuje tím, že úroky z prodlení předepsané na základě platebních výměrů ze dne 5. 3. 2018 byly žalobcem uhrazeny v návaznosti na uvedené rozhodnutí OFŘ ze dne 28. 1. 2019.
6. Žalobce má proto za to, že byla naplněna hypotéza § 254 odst. 1 daňového řádu.
7. Žalovaný uvedený přeplatek nezaevidoval a námitku žalobce proti tomuto stavu zamítl rozhodnutím ze dne 7. 4. 2021, č. j. 671294/21/2211-50523-305320. To bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2023, č. j. 2 Afs 84/2022-27.
8. Žalobci dle jeho názoru vznikl úrok podle § 254 odst. 1 daňového řádu, který byl žalovaný povinen předepsat jeho osobní daňový účet podle odst. 3 téhož ustanovení, a to do dne 8. 8. 2020 a v téže lhůtě jej žalobci zaplatit dle odst. 4 téhož ustanovení. To dle žalobce plyne z bodu 29 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2023, č. j. 3 Afs 244/2022-29, jakož i rozsudku ze dne 9. 10. 2023, č. j. 1 Afs 140/2022-49.
9. „Ode dne účinnosti novely č. 283/2020 Sb. se podle bodu 11 přechodných ustanovení uplatní zákon č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Ten již upravuje ve vztahu k žalobci jen úrok z vratitelného přeplatku podle § 253a, když o přeplatek žalobce usiloval námitkou ze dne 18. 4. 2021 a žalovaný jej nepředepsal na osobní daňový účet žalobce a napadeným rozhodnutím výslovně uvedl, že tak neučiní.“ Takový postup je dle žalobce nezákonným, protože úrok vznikl podle § 254 odst. 1 daňového řádu ve znění do 31. 12.

2020 a žalovaný jej měl uhradit podle § 251c odst. 2 daňového řádu účinného ode dne 1. 1. 2021.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 18. 1. 2024 navrhl podanou žalobu zamítnout jako nedůvodnou.
11. Žalobce dle žalovaného nesprávně interpretuje závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 84/2022-27, dle něhož se mělo promítnout zrušení odvolacího rozhodnutí ve vztahu k úrokům z prodlení na jeho osobním daňovém účtu.
12. Žalovaný má za to, že zrušením rozhodnutí o odvolání nevzniká vratitelný přeplatek – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2021, č. j. 4 Afs 310/2020-43.
13. Dle žalovaného zrušením rozhodnutí OFŘ ze dne 28. 1. 2019 nebyla naplněna hypotéza § 254 odst. 1 daňového řádu ve znění do 31. 12. 2020. Nedošlo k „odklizení“ rozhodnutí o stanovení daně v podobě dodatečných platebních výměrů. Hypotéza nebyla naplněna ani ve vztahu k úroku z prodlení, jak konstruuje žalobce. Hovoří-li ustanovení o souvislosti s *tímto rozhodnutím*, pak se jím myslí zrušení, změněné nebo za nicotné prohlášení rozhodnutí o stanovení daně.
14. V souladu s právním názorem rozsudku č. j. 2 Afs 84/2022-27, dle něhož úroky z prodlení v důsledku pozbytí právní moci dodatečných platebních výměrů, správce daně odepsal tyto částky z osobního daňového účtu žalobce a evidoval je nadále jako přeplatek, se kterým mohlo být naloženo dle § 155b odst. 1 daňového řádu. O vrácení žalobce požádal dne 13. 10. 2023 a bylo mu vyhověno.
15. Žalovaný má za to, že nebylo možné postupovat dle § 155b odst. 4 daňového řádu, neboť přeplatek nevznikl v důsledku zrušení, změny, zániku účinnosti nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně, kterými byly dodatečné platební výměry ze dne 5. 3. 2018. Při vrácení postupoval dle § 155b odst. 1 daňového řádu a nárok dle § 253a daňového řádu nevznikl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších zákonů, dále jen „s. ř. s.“).
17. Krajský soud rozhodl bez jednání (§ 51 s. ř. s.).
18. Žaloba není důvodná.
19. Dle § 254 odst. 1 ve znění do 31. 12. 2020 platí, že *dojde-li ke zrušení, změně nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně z důvodu nezákonnosti nebo z důvodu nesprávného úředního postupu správce daně, náleží daňovému subjektu úrok z částky, která byla daňovým subjektem uhrazena na základě tohoto rozhodnutí nebo v souvislosti s tímto rozhodnutím, který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, a to ode dne následujícího po dni*

splatnosti nesprávně stanovené daně, nebo došlo-li k úhradě nesprávně stanovené daně později, ode dne její úhrady. Tento úrok nevzniká v případě peněžitého plnění v rámci dělené správy.

20. Dle odst. 3 poté platí, že úrok přiznaný podle tohoto ustanovení správce daně předepíše na osobní daňový účet do 15 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí o stanovení daně zrušeno, změněno nebo prohlášeno za nicotné, anebo ode dne prohlášení neoprávněného vymáhání.
  21. Dle odst. 4 dále platí, že vznikne-li v důsledku zrušení, změny nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně, jakož i v důsledku neoprávněného vymáhání, vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně bez žádosti ve lhůtě podle odstavce 3.
  22. Citované ustanovení § 254 odst. 1 daňového řádu stanovuje pro nárok žalobce dvě kumulativní podmínky, a to (1) musí dojít ke zrušení, změně nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně z důvodu nezákonnosti nebo nesprávného úředního postupu, a současně (2) daňový subjekt uhradil částku na základě tohoto rozhodnutí nebo v souvislosti s tímto rozhodnutím.
  23. Z obsahu daňového spisu s ohledem na uplatněné námitky plyne (podrobněji viz napadené rozhodnutí):
    - vydání platebních výměrů ze dne 5. 3. 2018,
    - vydání „potvrzující“ odvolacího rozhodnutí OFŘ ze dne 28. 1. 2019 k těmto platebním výměrům,
    - úhrada úroků z prodlení,
    - zrušení uvedeného odvolacího rozhodnutí OFŘ ze dne 28. 1. 2019 rozsudkem zdejšího soudu č. j. 51 Af 3/2019-44,
    - následné odepsání částky úroků z prodlení z daňového účtu žalobce a k jejímu vrácení.
  24. Jak uvádí žalovaný, nedošlo ke zrušení rozhodnutí o stanovení daně, tj. samotných platebních výměrů – zde daně z přidané hodnoty. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 21. 4. 2021, č. j. 4 Afs 310/2020-43, vyložil, že „rozhodnutím o stanovení daně“ ve smyslu § 254 je platební nebo dodatečný platební výměr. Zrušení pouze odvolacího rozhodnutí podmínku uvedeného ustanovení nenaplnuje. Zrušení pouze odvolacího rozhodnutí má za následek to, že dodatečné platební výměry nejsou pravomocné, nedochází však k jejich odklizení. Na to ostatně navazuje i žalobcem odkazovaný rozsudek v jeho věci č. j. 2 Afs 84/2022-27, který rovněž popisuje, že po zrušení odvolacího rozhodnutí nastala situace, že daň nebyla pravomocně stanovena, což mělo následně dle závazného právního názoru vliv na postup žalovaného. Ten přikročil k odepsání daně z osobního daňového účtu žalobce.
  25. I když je úrok z prodlení daní v širším slova smyslu (§ 2 daňového řádu), vzniká přímo ze zákona (§ 252 daňového řádu) a nejde o daň stanovenou rozhodnutím o stanovení daně podle § 147 daňového řádu (platební výměr, dodatečný platební výměr, hromadný předpisný seznam). Z tohoto důvodu není naplněna shora popsaná první podmínka § 254 odst. 1 daňového řádu a žalobci proto nárok na úrok z neoprávněného jednání správce daně nemohl vzniknout. Z tohoto důvodu jsou jakékoli další úvahy nadbytečné.
  26. Rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2023, č. j. 3 Afs 244/2022-29, a ze dne 31. 5. 2022, č. j. 1 Afs 140/2022-49, shledává krajský soud nepřiléhavými, neboť tyto
- Shoda s prvopisem potvrzuje J.M.

rozsudky řeší režim vrácení již vzniklého přeplatku dle § 254 daňového řádu ve znění do 31. 12. 2020, přičemž rozsudek prvního senátu se dále zabývá problematikou tzv. úroků z úroků.

V. Závěr a náklady řízení

27. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 24. února 2026

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jiřík v. r.
předseda senátu